

Prejudicinis klausimas

Ar 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 99/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotą sutartį⁽¹⁾ 1 straipsnį, Direktyvos 99/70/EB priedo 1 ir 4 punktus ir bendrąjį Bendrijos teisės principą, susijusį su diskriminavimo dėl darbo sutarties pobūdžio draudimu, reikia aiškinti taip, kad jiems prieštarauja nacionalinės teisės norma, kuria terminuotų darbo sutarčių, sudarytų ilgesniam nei 6 mėnesių laikui, atveju nustatytos skirtingos nei neterminuotų darbo sutarčių atveju įspėjimo apie sutarties nutraukimą termino nustatymo taisyklės (kurios pagal terminuotą darbo sutartį dirbantiems darbuotojams yra mažiau naudingos), o būtent, ar pirmiau minėtoms Bendrijos teisės nuostatomis prieštarauja nacionalinės teisės norma (1974 m. birželio 26 d. Įstatymo dėl Darbo kodekso (*Kodeks Prac*) 33 straipsnis), kuria nustatytas nekintamas, nuo darbuotojų darbo įmonėje stažo trukmės nepriklausantis dviejų savaičių įspėjimo apie terminuotą darbo sutarčių, sudarytų ilgesniam nei 6 mėnesių laikui, nutraukimą terminas, kai įspėjimo apie neterminuotą darbo sutarčių nutraukimą terminas priklauso nuo darbuotojų darbo įmonėje stažo trukmės ir gali siekti nuo dviejų savaičių iki trijų mėnesių (Darbo kodekso 36 straipsnio 1 dalis)?

⁽¹⁾ OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368.

2013 m. sausio 29 d. Úřad průmyslového vlastnictví (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje MF 7 a. s. prieš MAFRA, a. s

(Byla C-49/13)

(2013/C 141/16)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Úřad průmyslového vlastnictví

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: MF 7 a. s.

Atsakovė: MAFRA, a. s

Prejudiciniai klausimai

1. Ar direktyvos [2008/95/ES]⁽¹⁾ 3 straipsnio 2 dalies d punktą reikia aiškinti taip, kad vertinant klausimą, ar Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo veikė sąžiningai, svarbios tik iki Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo dienos arba tą dieną buvusios aplinkybės, ar aplinkybėmis, susiklosčiusiomis po to, kai pateikta paraiška, taip pat galima remtis siekiant įrodyti, kad pareiškėjas veikė sąžiningai?
2. Ar sprendimą sujungtose bylose C-414/99–C-416/99⁽²⁾ reikia bendrai taikyti visoms byloms, kuriose vertinama, ar Bendrijos prekių ženklo savininkas leido elgtis taip, kad tai galėjo lemti jo išimtinių teisių susilpninimą ar apribojimą?

3. Ar galima daryti išvadą, kad vėlesnio prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo veikė sąžiningai, remiantis tuo, kad ankstesnio prekių ženklo savininkas su vėlesnio prekių ženklo paraišką pateikusių asmeniu sudarė susitarimus, kurių pagrindu tas savininkas sutiko leisti periodinius spaudinius, kurių pavadinimas buvo panašus į prašomą įregistruoti vėlesnį prekių ženklą, neprieštaravo, kad tokius spaudinius vėlesnio prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo įregistruotų ir suteikė šiam pareiškėjui savo paramą jį leidžiant, nors šie susitarimai aiškiai nereglementavo intelektualinės nuosavybės teisės klausimo?
4. Jeigu aplinkybės, susiklosčiusios po to, kai pateikta prekių ženklo paraiška, taip pat gali būti svarbios vertinant klausimą, ar prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo veikė sąžiningai, ar galima alternatyviai padaryti išvadą, kad pareiškėjas veikė sąžiningai, remiantis tuo, kad ankstesnio prekių ženklo savininkas žinodamas visas aplinkybes toleravo ginčijamo prekių ženklo buvimą bent jau dešimties metų laikotarpi?

⁽¹⁾ 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (kodifikuota redakcija), OL L 299, p. 25.

⁽²⁾ Rink. p. I-08691.

2013 m. sausio 31 d. Rechtbank Rotterdam (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV prieš Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Byla C-51/13)

(2013/C 141/17)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Rotterdam

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Atsakovas: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Europos Sąjungos teisei, ypač Trečiosios gyvybės draudimo direktyvos⁽¹⁾ 31 straipsnio 3 punktui, prieštarauja tai, kad gyvybės draudikas pagal viešosios ir (arba) nerašytos Nyderlandų teisės nuostatas, pvz. tinkamumą ir teisingumą, kurie taikomi gyvybės draudiko ir potencialaus apdraustojų (iki) sutartiniams santykiams, ir (arba) bendrąją arba specialiąją rūpinimosi pareigą privalo pateikti apdraustajam daugiau informacijos apie draudimo išlaidas ir rizikos išmokas nei numatyta Nyderlandų teisės nuostatose, kuriomis 1999 m. perkelta Trečioji gyvybės draudimo direktyva (ypač RIAV 1998 2 straipsnio 2 dalies q ir r punktuose)?

2. Ar atsakant į pirmąjį klausimą svarbu, kokias pasekmes šios informacijos nepateikimas sukelia arba gali sukelti pagal Nyderlandų teisę?

⁽¹⁾ 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyva 92/96/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, suderinimo, iš dalies pakeičianti direktyvas 79/267/EEB ir 90/619/EEB (Trečioji gyvybės draudimo direktyva) (OL L 360, p. 1).

2013 m. sausio 30 d. Krajský soud v Ostravě (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Strojírny Prostějov, a. s. prieš Odvolací finanční ředitelství

(Byla C-53/13)

(2013/C 141/18)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Krajský soud v Ostravě

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Strojírny Prostějov, a. s.

Atsakovė: Odvolací finanční ředitelství

Prejudicinis klausimas

Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 57 straipsniai draudžia taikyti nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos situacijose, kai kitą įmonę darbuotojais aprūpinanti įmonė (toliau — tiekėja) yra įsteigta kitoje valstybėje narėje, įmonė, kuri naudoja parūpintų darbuotojų paslaugomis, įpareigojama apskaičiuoti ir į valstybės biudžetą sumokėti pajamų mokesčių už šių darbuotojų darbą, nors ši pareiga tektų tiekėjai, jei ji buveinė turėtų Čekijos Respublikoje?

2013 m. vasario 4 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę

(Byla C-60/13)

(2013/C 141/19)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama A. Caeiros, L. Flynn

Atsakovė: Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

— pripažinti, kad atsisakiusi perduoti 20 061 462,11 GBP sumą, susijusią su šviežio česnako, kuriam taikyta klaidinga privalomoji tarifinė informacija, importo muitais, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalį ir Sprendimo 2000/597/EB ⁽¹⁾ 8 straipsnį bei Reglamento (EB) Nr. 1150/2000 ⁽²⁾ 2, 6, 9, 10 ir 11 straipsnius.

— priteisti iš Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškinyje Komisija teigia, kad Jungtinė Karalystė sukėlė įprastų nuosavų išteklių nuostolių, kai nerūpestingai išdavė privalomosios tarifinės informacijos dokumentus, kurie suteikė galimybę importuoti iš Kinijos šviežią česnaką viršijant kvotą. Komisija mano, kad kadangi buvo padaryta administracinė klaida ir todėl nebuvo tinkamai nustatyti nuosavi ištekliai, Europos Sąjungai turi būti pervesta prarastus nuosavus išteklius atitinkanti suma. Taigi Jungtinės Karalystės valdžios institucijos turėjo perduoti Komisijai visą atitinkamą muitų sumą, kurią sudaro 20 061 462,11 GBP, ir palūkanas už pavėluotus mokėjimus pagal Reglamento Nr. 1150/2000 11 straipsnį.

⁽¹⁾ 2000/597/EB, Euratomas: 2000 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 253, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 200).

⁽²⁾ 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas), Nr. 1150/2000, įgyvendinantis Sprendimą 94/728/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 169).

2013 m. vasario 7 d. Tribunale di Napoli (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Alba Forni prieš Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Byla C-61/13)

(2013/C 141/20)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Napoli

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Alba Forni

Atsakovė: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca